

ELHUNYT LÉNÁRD KATALIN

A Pszichológia Intézetet súlyos veszteség érte, 2021 januárjában 48 éves korában elhunyt Lénárd Kata. Hallom. Mégsem hiszem el. Tudni és elképzelni nem illeszthető. Tudom, hogy meghalt, elképzelni mégsem lehetséges. Mindig mosolyog, és mint egy energiabomba robban be a térbe. „Legyünk jó fejek” – mondja. Én nem szeretek „jó fej” lenni, mégis levesz a lábamról. Hosszú idő óta aggódtunk érte, aggódtunk érted, Kata.

Tanítványomtól, munkatársamtól, barátomtól búcsúzom. Életünk története régóta fonódik össze. Pszichológia fakultációra jelentkező gimnazisták a Pszichológia Tanszéken, köztük egy mosolygós szép lány, szalagokkal összefont copfokkal. Elszánt, kíváncsi és szeleburdi, minden érdekli, mindenre rácsodálkozik.

A pécsi egyetemen induló pszichológus képzés legelső évfolyamának hallgatója volt. Családias légkörben volt elég idő egymásra odafigyelni, igazi kapcsolatok alakultak, és az élettelségben Katának meghatározó szerepe volt. Mindig szervezett, semmilyen programból sem akart kimaradni, olyan volt, mint aki mindig felfedező úton van.

Mivel még nem alakult meg a pszichológia doktori iskola, Kata az orvoskaron felvételizett, és védte meg disszertációját. Ez a munka is egy felfedező út volt, régi elmélet új értelemmel, új tudásokkal újra értelmezve. Ferenczi és az interszubsztivitás. Kata a kapcsolatokban is a jelentést és a megértést kereste, tudományos keretekben is. Írásai jelentősen hozzájárultak a hazai pszichoanalízis szakirodalmának bővüléséhez, új szemléletek meghonosodásához. Több hónapot töltött el az Anna Freud Centerben Londonban, és sokat tanultunk tőle az ott szerzett tapasztalatok révén. Érdeklődése mindig szerteágazó volt, a művészetek, a klinikai gondolkodás, a korai kapcsolatok jelentősége, talán ezek voltak a fő csapások, és ezeket a külön álló szálakat próbálta összekötni, a közös értelmet megtalálni bennük. Ehhez szorosan kapcsolódik, hogy mindig elkötelezett

volt a leszakadók, a kisebbségben, hátrányban lévők megértésében és megsegítésében. Ennek érdekében vállalt önkéntes munkákat, illetve buzdította és szervezte a hallgatókat, hogy kapcsolódjanak be ezekbe a munkákba. A Bátor Tábor alakulásában meghatározó szerepe volt, hosszú évekig vett részt abban a munkában, ami a súlyos krónikus betegséggel küzdő gyerekek és szüleik életének megsegítésére irányult.

Oszlopos tagja volt a Korai Kötődés Munkacsoportnak, ami a hazai klinikai pszichológia meghatározó alakjai köré csoportosult, mint Lust Iván és Ajkay Klára. A gondolkodása nem mindig volt fegyelmezett a szó tudományos értelmében, de mindig nagyon inspiratív volt. Szóval, olyan „Katás”. A rácsodálkozásból semmit sem veszített. Ilyennek szerettük.

Fotó: [UnivPécs](#)

A nyitottsága és sokféle érdeklődése miatt az egyetem sok karán ismerték és dolgoztak vele együtt.

Egy gazdag, színes életút, időnként megakadássokkal, ahogy ez természetes módon lenni szokott. Egyetlen és kibékíthetetlen hiba van benne, hogy túl rövid lett. Gazdag és termékeny pálya lett volna még. Betegsége komoly volt és súlyos, de olyan kitartást és élni akarást láttunk, ami miatt reménykedtünk.

Nehéz lesz elképzelni és megszokni az Intézetet a mosolya, kedvessége, záporozó kérdései nélkül.

Tanítványból munkatárs lett, kolléga és barát. Fájdalommal búcsúzunk, de mindig velünk leszel.

Péley Bernadette
Pszichológia Intézet